

РЕШЕНИЕ

№ 4759

гр. София, 12.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **265** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 44189/17.12.21г на В. Б. С. от [населено място] с проц.представител адв. Д.Р. против Заповед № 4064з-1207/29.11.21г на ВПД Директор на РД"ГП"-Аерогари, с което ѝ е наложено дисц.наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

В жалбата се сочи, че Заповедта е проц. и мат.незаконосъобразна и противоречи на цета на закона, като се моли за отмяната ѝ.Заповедта не съдържа всички реквизити по чл.210 ал.1 от ЗМВР, нарушена е процедурата по ЗМВР и спец.Инструкция, не са изяснени всички относими факти, вкл. относно извършено от жалбоподателката дисц.нарушение, не е спазен срока по чл.195 ал.1 от ЗМВР/срокът за наказание е изтекъл на 22.09.21г/, в мотивите има вътрешни противоречия,часовете са неточно посочени, наказанието е наложено самоцелно.В съд.заседание жалбоподателката лично и с адв. Р. поддържа жалбата, претендира разноси, подчертава, че не е наказана за несвоевременно изготвяне на съобщение.В писмени бележки се допълва, че свид. Показания доказват тезата на жалбоподателката. Същата е предала гражданката на оперативните работници и е следвало да изчака идването на разследващ полицаи.Докато тя извършва други свои задължения, не е присъствала на беседата на оперативните с гражданката и няма как да знае кога са приключили. Нито един от тях не е издал заповед за задържане.В Заповедта не е посочено кое точно свое служ. задължение е нарушила жалбоподателката, препраща се към общия чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР. Често разписани правила липсват и се създават практики- за такава

свидетелства и колега на жалбоподателката. Нито един от всички служители, работили с гражданката и имащи правомощия, не е издал заповед за задържането ѝ. По преписката липсват сведения от гражданката.

Ответникът ВПД Директор на РД"ГП"-Аерогари се представлява от юрк.Н., която оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ, претендира юрк.възнаграждение. Сочил, че в структурите на МВР се работи с нормативни документи и разписани вътрешни правила/именно те са нарушени/, а не с наложили се във времето практики. Свидетелят на жалбоподателката е другият наказан за случая служител. В писмени бележки се допълва, че е спазен срока по чл.195 ал.1 от ЗМВ/нарушението е открито от дисц.нак.орган на 12.11.21г, когато е положил резолюция върху изготвената справка за извършена проверка от 26.10.21г/, спазени са всички изисквания за законосъобразност по чл.146 от АПК, проверката е извършена при действието на предходната Инструкция от 2015г/проверката завършва със справка и едва от нея се установява самоличността на извършителя и извършването на нарушение/. Мотивите на органа се съдържат и в документите от преписката. От тях става видно, че в 14.30ч е установено/след разговора с нотариуса/, че гражданката е представила неистински документ при граничната проверка, но гражданката не е задържана, а е прекарала повече от 2.5 часа на пейка пред помещение за задържане на лица на Терминал 2 на Летище С./до 17.07 часа/. Едва в 16.28ч жалбоподателката е изготвила първоначално съобщение за извършено закононарушение, докладвано на ОДЦ на ГКПП, но до отвеждането на гражданката с линейка в 17.07 часа тя така и не е задържана. Жалбоподателката е извършила нарушението по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР виновно /форма-небрежност/, снети са писмените ѝ обяснения, дадена е правилна правна квалификация на извършеното нарушение, наказанието е наложено предвид цялостното поведение на жалбоподателката/видно от нарочна кадрова справка/. Оспорва се като прекомерен адв.хonorар, заплатен от жалбоподателката.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, от лице с активна проц.легитимация/адресат на акта/, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа и едновременно от правна страна следното:

С обж.Заповед № 40643-1207/29.11.21г на ВПД Директор на РД"ГП"-Аерогари/връчена на 08.12.21г/, на С. е наложено дисц.наказание "порицание" за срок от 6 месеца, на осн. чл. 204 т.4, чл. 197 ал.1 т.3, чл. 194 ал.2 т.2 предл.първо/неизпълнение разпоредбите на този закон/ и чл.200 ал.1 т.11 /неизпълнение на служебни задължения/ от ЗМВР.Нарушението е извършено на 27.04.21г, по време на контрол на втора линия на ГКПП-Аерогара С.,Терминал 2 на летище С. и се изразява в това, че от 14.26часа до 17.07 часа не е издала заповед за задържане на гражданката В., въпреки наличието на данни за извършено от същата престъпление от общ характер/представяне на неистински документ при осъществения граничен контрол, а именно нот.заверена декларация- съгласие за пътуване от бащата на придружаващото я нейно непълнолетно дете/. Детето, видно от ЕГН-то му, е родено на 06.04.2005г, т.е. към момента на проверката е на 16 години и 21 дни/заб. на Съда/.Към датата на нарушението/27.04.21г/ С. е мл.експерт-командири на отделение в 04 група на ГКПП-Аерогара С. от ГПУ-С. към РД"ГД"-Аерогари при ГД"ГП"-МВР, като на посочената дата е извършвала контрол на втора линия.

Заповедта от 29.11.21г е издадена въз основа на справка от 25.10.21г за извършена

проверка/разпоредена от ответника със заповед от 28.07.21г и с удължен срок съгл. заповед от 28.09.21г/, като самата проверка е разпоредена във връзка с получен от ответника на 27.07.21г доклад от 22.07.21г за извършена проверка/разпоредена със заповед от 31.05.21г и утвърден на 23.07.21г от по-горестоящия/- относно нарушение на 27.04.21г.

Съгл. чл. 195 ал.1 от ЗМВР “Дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му”. В случая е спазен 1-годишния срок от извършването на нарушението, спорно между страните е спазването на 2месечния срок от откриване на нарушението/двата срока са кумулативни, т.е. необходимо е да са спазени едновременно и двата, бел. на Съда/. Съгл. чл. 196 ал.1 от ЗМВР “ Дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя”. Заповедта е издадена на 29.11.21г от орган по чл. 204 т.4 от ЗМВР, след като на 26.07.21г по-горестоящият от него Директор на ГД”ГП”-МВР му е изпратил утвърден от него самия доклад от 22.07.21г/в който са установени и извършителя и нарушението- в рамките на проверка, разпоредена от по-горестоящия на 31.05.21г/.По-горестоящият се явява орган по чл.204 т.3 от ЗМВР, като също има право да наложи процесното наказание/такова право имат и органите по чл. 204 т.1 и т.2 от ЗМВР/. По-горестоящият/орган по чл.204 т.3 от ЗМВР/ е поставил на 23.02.21г резолюция върху доклада от 22.07.21г/който е пълен и с него е установено нарушението и самоличността на нарушителя/, т.е. компетентен орган за налагане на наказанието/орган по чл. 204 т.3 от ЗМВР/ е установил сам нарушението и извършителя за първи път на 23.07.21г. Вместо горестоящият сам, въз основа данните от доклада от 22.07.21г, да образува дисц.производство и до 23.09.21г да издаде сам заповед за дисц.наказание, той изпраща доклада на по-долустоящия на 26.07.21г с указание- да образува дисц. производство срещу С./тъй като горестоящият приема, че нарушението и нарушителят са вече установени с доклада до него/. Не е видна датата на получаване на доклада от по-долустоящия, но той е изписал върху него резолюция да се образува дисц.производство срещу С. и е определил срок за приключването му-27.09.21г/т.е. двумесечен от резолюцията/. Това е индиция, че резолюцията на по-долустоящият/т.е. на ответника/ е от 27.07.21г/в нея самата няма изписана дата/, т.е. на 27.07.21г ответникът е получил и се е запознал с доклада от 22.07.21г/с него са установени и нарушението и нарушителя и е напълно годен -въз основа на него да се издаде заповед за дисц.нарушение/. Като е установил нарушителя и нарушението на 27.07.21г, ответникът е издал проц.заповед на 29.11.21г. Съдът намира, че всъщност долустоящият е дублирал вече проведена пред горестоящия проверка, извършил е нова проверка/разпоредена от него самия/-приключила със справка от 25.10.21г. Твърдението на ответника, че за първи път е установил нарушителя и нарушението на 25.10.21г, т.е. е спазил 2месечния срок по чл.195 ал.1 от ЗМВР, е крайно неприемливо за Съда. Всъщност, за първи път компетентен да наложи наказанието орган е установил нарушението и нарушителя на 23.07.21г, като Заповед е следвало да се издаде до 23.09.21г. Като вместо да издаде сам заповед, горестоящият препраща преписката на долустоящия,който от своя страна си провежда напълно ново производство, се получава на практика шиканиране на дисц.производство - по изкуствен път/чрез препращане на първоначалния доклад от 22.07.21г между различни компетентни органи по чл.204 от ЗМВР/, се постига

удължава на 2месечния срок по чл.195 ал.1 от ЗМВР/тъй като за всеки орган започва да тече нов 2месечен срок, считано от датата на нова справка-по разпоредена от самия него дублираща проверка/.По този механизъм ответникът е можело да изпрати своята справка от 25.10.21г - на друг орган по чл.204 от ЗМВР, като за него също да започне да тече напълно нов 2месечен срок/и така неограничен брой пъти/. Дори да се приеме, че ответникът е разполагал с напълно нов 2месечен срок, то за него той е започнал да тече на 27.07.21г/когато се е запознал с данните от доклада от 22.07.21г/, а не на 25.10.21г.

По изложените съображения Съдът намира, че Заповедта е издадена в нарушение на преклузивния срок по чл.195 ал.1 вр. чл. 196 ал.1 от ЗМВР , което е достатъчно основание за отмяната ѝ/и без да се разглеждат останалите изисквания за законосъобразността ѝ по чл.146 от АПК/.Съгл. чл. 209 т.3 от ЗМВР-дисц.производство е следвало да бъде прекратено.

При този изход на спора на жалбоподателката се следват разноски- 10лв дър.такса и 500лв адв.хонорар/мин.размер на хонорара по чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г е 500лв, като възражението на ответника за прекомерност на договорения и внесен хонорар от 550лв е основателно според Съда/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 4064з-1207/29.11.21г на ВПД Директор на РД"ГП"-Аерогари, по жалба вх.№ 44189/17.12.21г на В. Б. С. от [населено място] с проц.представител адв. Д.Р..

ОСЪЖДА Главна Дирекция "Гранична полиция"-МВР /самостоятелно ЮЛ по чл.37 ал.2 от ЗМВР/- да заплати на В. Б. С. от [населено място] сумата от 510 лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, съгл. чл. 211 от ЗМВР.

Съдия: